

5. velikonočna nedelja *Apd 9, 26-31; 1 Jn 3, 18-24; Jn 15, 1-8*

1. Čeprav danes mnogi ljudje nimajo neposrednega stika z delom na polju ali v vinogradu, z življenjem v naravi, nam vendar Jezusova prispodoba o trti in mladikah še zdaleč ni tuja in nerazumljiva. Če se je prejšnjo nedeljo predstavil kot dobri pastir, kot zanesljivi Vodnik, ki je sam *pot, resnica in življenje*, tokrat poudarja predvsem slednje: on je življenje, ki je tudi vir življenja za vsakega človeka, je življenje, ki presega naše naravne danosti! On je *prišel k nam. da bi imeli življenje in ga imeli v izobilju*. Kakor se iz trte preliva življenje v mladike - te bi odmrle, če ne bi bile vraščene v trto - tako se iz Kristusa preliva življenje v človeka, ne tole vsakdanje življenje, ne kot življenje v isti domovini, narodu, kulturi, ampak življenje, ki presega človeške pogojenosti, ki ga ne ustavi vprašanje zdravja, starosti, kakršnekoli ogroženosti, to je življenje, ki je polnost in neminljivost, življenje, ki ne pozna strahu, dvoma, ki ga nič ne more ogroziti.

2. Kar nekaj krat Jezus poudari absolutno nujnost življenjske povezanosti z njim. Razločno pove, da je prekinitev povezanosti z njim za človeka usodna:

- *kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi obilo sadu: gre za sad, ki ostane, ki o njem pravi, da ga ne uničita ne molj ne rja, nič tukajšnjega, zemeljskega, ga ne ogroža, ki ima pečat neminljivosti;*

- *brez mene ne morete ničesar storiti:* še en poudarek, da je on sam, povezanost z njim za vsakega človeka ključnega pomena;

- potem pa še dodatna potrditev tega: *če kdo ne ostane v meni, se vrže ven kakor mladika, in usahne* - očitno Jezus nima pomisleka, da se ne bi o usodnosti povezanosti oziroma nepovezanosti z njim izrekel jasno, "naravnost".

3. Ob taki zelo razločni in odločni besedi, ki ne dopušča izvijanja ali pogajanja, se človek, ustvarjeno razumno bitje marsikaj sprašuje:

- mar se res ne da shajati brez Boga; kaj pa ima Bog opraviti pri naših uspehih?

- ali ni Bog s svojimi zapovedmi in prepovedmi le v breme človeku?

- mar ne vzbuja trditev *brez mene ne morete ničesar storiti* pomilovalnega posmeha, ali ni konec koncev Bog sam postavil človeka za gospodarja narave?

4. Kakor lahko s ponosom poudarjamo svoje enkratne človeške vrednote, razum, možnost lastnega odločanja, voljo in sposobnost za delo, nam vendar naša izkušnja da vedeti, kako smo ob vseh teh danostih nemalokrat prav hudo nebogljeni že pred problemi tega življenja, kaj šele pred življenjem, ki mu je prva značilnost njegova neminljivost! ***Ostati v Njem je poroštvo sadu, ki ostane za vse čase, za večno!***